

Spørgsmål nr. 96:

Ministeren bedes oplyse, hvordan uenigheder mellem kommuner i forbindelse med indgåelse af den årlige rammeaftale afgøres generelt set.

Svar:

Der forventes ikke at blive uenigheder mellem kommuner i forbindelse med indgåelse af rammeaftalen.

Rammeaftalen bliver til på grundlag af en redegørelse fra hver enkelt kommune til regionen om kommunens forventede behov. Regionen udarbejder herefter på grundlag af de kommunale redegørelser et samlet udspil for hele regionen til dækning af kommunernes behov for regionalt drevne tilbud. Denne proces sikrer en høj grad af åbenhed og gennemsigtighed mellem alle kommunerne og dermed et godt fælles grundlag for at opnå enighed, samtidig med at det understreges, at alle parter har en stærk interesse i at opnå enighed om en aftale. Regionen er som leverandør interesseret i at sælge sine ydelser, og kommunerne er interesserede i at købe, da de i modsat fald selv står med ansvaret for at oprette et tilbud, der modsvarer borgerens behov eller købe det hos andre leverandører.

Rammeaftalen giver ikke den enkelte kommune en »trækningsret«, som man ikke kan overskride. Rammeaftalen fastlægger regionens forpligtelse i forhold til samtlige kommuner under ét i regionen.

Rammeaftalerne er heller ikke tænkt som et simpelt bestillingssystem for pladser, hvor den afgivne bestilling ikke kan fraviges. Rammeaftalerne skal skabes i en dialog mellem kommunerne og regionen, hvor den enkelte kommune fx også oplyser, om hvilke forbyggende foranstaltninger man planlægger på hjemløseområdet, hvilke nye boformer, der planlægges som en aflastning for forsorgshjemmene fx udslusningsboliger, alternative plejehjem, skæve huse til skæve eksistenser osv.

Den samlede rammeaftale for kommunerne i regionen udgør således regionsrådets beslutningsgrundlag for, hvor mange pladser der vil være brug for i den kommende periode.

Forskelligt serviceniveau i kommunerne er ikke til hinder for, at der indgås en rammeaftale, idet regionen skal tage stilling til omfang og sammensætning af regionale tilbud, samt tilpas-

se det eksisterende regionale tilbud til kommunernes ønsker, herunder forskellige ønsker til serviceniveau.

Også med hensyn til takster skal der kunne differentieres i forhold til kommunernes specielle behov. Forskellige behov i kommunerne er således ikke til hinder for, at der indgås en rammeaftale om takster, idet regionen skal tilpasse det eksisterende regionale tilbud til kommunernes behov og taksterne skal fastsættes i overensstemmelse hermed.

Spørgsmål nr. 97:

Kan ministeren bekræfte, at der ikke vil blive fastsat retningslinjer for en kommunes salg af pladser i sociale tilbud til andre kommuner, og at den sælgende kommune som følge heraf selv vil kunne fastsætte prisen?

Svar:

Den sælgende kommune vil ikke selv frit kunne fastsætte prisen ved salg af pladser i sociale tilbud til andre kommuner.

Betaling for pladser til andre kommuner er reguleret i retssikkerhedslovens § 9 c, der omhandler mellemkommunal refusion. Efter denne bestemmelse medregnes kun de faktiske udgifter, der umiddelbart kan henføres til den enkelte person.

Disse regler vil i forbindelse med en samlet revision af reglerne om mellemkommunal refusion blive ændret, så den mellemkommunale betaling omfatter de samlede reelle udgifter. Dermed opnås målsætningen om lige konkurrencevilkår. Det indebærer, at der fx også skal medregnes udgifter til overhead, udvikling og tomme pladser, hvad man ikke kan i dag.

De mellemkommunale refusionsregler regulerer også en lang række andre situationer. Ændringerne rækker derfor videre end kommunalreformen tilsiger og fremsættes følgelig som selvstændigt forslag i næste samling.

Spørgsmål nr. 108:

Ministeren bedes oplyse, hvor kort tid efter en kommune må sælge bygninger til eksempelvis private, der indretter det til ejerboliger, i tilfælde hvor kommunen har overtaget en institution, der hidtil har været drevet af amtet.